

Falešné společenstvo
Hobit

Verze: 17. 1. 2021

Provedeno na TolkienConu 2019
(první verze představení provedena na TolkienConu 2014)

Seznam autorů

- BS — Blanka Salmonová (Fallon)
 - DB — Daniela Binderová
 - E — Eliška (Elsa)
 - FA — Františka Andršová (Aredhel)
 - FB — Filip Burian (Laeg)
 - JaS — Jana Surovátková (Jixipen)
 - JiS — Jindřich Soukup
 - JP — Jana Pažoutová
 - MaK — Markéta Kárová
 - MK — Michal Kára (Lemming)
 - PB — Petr Bohdan (Bóža)
 - VM — Vilém Maršík
 - ZO — Zuzana Ottová (Polly)
- Alex Lewis
Bedřich Smetana
Petr Iljič Čajkovskij

Nemám zájem

A1 Dmi C

Gandalf: Hle - dám v tom-hle kra - ji... *Bilbo:* Ne-mám zá - jem! *Gandalf:* chláp - ka do vý - pra - vy.

flétna

Dmi G **B** A D A D A D

Bilbo: Ne-mám zá-jem! *Sbor:* To-hle je kraj po - ho - stin-ných ho-bi-tů, s do - bro-druž-stvím ni - kdo

A D A E **C** A D A E A D A E

ne - po - cho - dí tu. *Bilbo:* Sní-da-ně, sva - či - na, ve - če - ře, u dým-ky po - se - dět na dvo-ře,

D A E D A E **A1** Dmi

v kli-du si od-po - či - nout. *Gandalf:* Já jsem Gan-dalf Še - dý...

mezihra 1

C Dmi G

Bilbo: Do-brý-tro. *Gandalf:* dlou - ho jsem tu ne - byl. *Bilbo:* Ne-mám zá-jem!

B A D A D A D A E

Sbor: Gan-dalf krás-né o - hňo - stro - je dě - lá - val, kaž-dý ho-bit v kra-ji na ně vzpo-mí-nal.

C A D A E A D A E D A

Bilbo: Bra-lo-vy kou-zel-né knof-líč-ky, pře-krás-né o-hni-vé ky - tič-ky, jak bych moh za-po-me-

E D A E **A2** A F#mi

nout! Bilbo: Přijď - te na sva - či - nu.

mezihra 2

Dmi A E Hmi E

Gandalf: U - vi - dí - te! Bilbo: Zít - ra v tu - hle do - bu. Gandalf: U - vi - dí - te!

B A D A D A D A D A E

Bilbo: Proč já jsem ho je - nom na ten ko-láč zval, od ča-ro-dě-jů je líp se dr-žet dál.

C A D A E A D A E D A

Sbor: Z lek-nu-tí ko-láč-ek po - mů-že, Gan-dalf teď škrá-be cos na dve-ře, pod vou-sy se u-smí-

E D A E **A3** Dmi

vá. Dvalin: Dva - lin, k va - šim služ - bám!

mezihra 1

C Dmi Ami

Bilbo: Bil - bo, k va-ším! *Balin:* Ba - lin, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším!

A4 Dmi C Dmi C

Kili: Ki - li, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil - bo, k va-ším! *Fili:* Fi - li, k va-ším služ-bám!

Dmi G B A D A

Bilbo: Bil - bo, k va-ším! *Sbor:* Bil - bo by teď rad - ši za - lez do mlá - zí,

D A D A D A E C A D A E

do Dna Pyt-le tr - pas - lí - ci při-chá-zí. Ze - le-nou, čer-ve-nou ka - pu-ci,

A D A E D A A E D A E

vstu-pu - jí s ús-mě-vem na lí - ci, druž-ně se spo-lu ba - ví.

mezihra 2

A2 A F#mi Dmi A E

Dori: Do - ri, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším! *Nori:* No - ri, k va-ším služ-bám!

Hmi E A2 A F#mi Dmi A

Bilbo: Bil-bo, k va-šim! *Ori:* O - ri, k va-šim služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va - šim!

E Hmi E A5 D E

Oin: O - in, k va-šim služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va - šim! *Gloin:* Glo - in, k va-šim služ-bám!

Hmi E A Dmi G

Bilbo: Bil-bo, k va - šim! *Trpaslíci:* Všich - ni jsme vám k služ-bám! *Bilbo:* I já k va-šim!

B A D A D A D A E

Sbor: Tr-pa-slí-ci po - ho - stin - nost ví - ta - jí, po sva-či-ně hous-lič - ky si za-hra-jí.

C A D A E A D A E D A

O ho-rách, o zla-tě, o krá-se, o svě-tě, o tou-ze, o lás-ce, do dá-lek po-há-ně-

E D A E A3 Dmi

jí. *Bifur:* Bi - fur, k va-šim služ-bám!

mezihra 1

C Dmi Ami

Bilbo: Bil - bo, k va-ším! *Bofur:* Bo - fur, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším!

A6 Dmi C Dmi D C F - F G

Bombur: Bom-bur, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším! *Thorin:* Tho-rin! *Gandalf:* Gan-dalf! *Sbor:* Tak jsme všich-ni!

(A1) *Gandalf:* Hledám v tomhle kraji...
Bilbo: Nemám zájem!
G: chlápka do výpravy. / *B:* Nemám zájem!

(B) *B:* Tohle je kraj pohostinných hobitů,
s dobrodružstvím nikdo nepochodí tu.

(C) Snídaně, svačina, večere,
u dýmky posedět na dvoře,
v klidu si odpočinout.

Mezihra 1

(A1) *G:* Já jsem Gandalf Šedý... / *B:* Dobrýtro.
G: dlouho jsem tu nebyl. / *B:* Nemám zájem!

(B) *Sbor:* Gandalf krásné ohňostroje dělával,
každý hobit v kraji na ně vzpomínal.

(C) *B:* Bralovy kouzelné knoflíčky,
překrásné ohnivé kytíčky,
jak bych moh zapomenout!

Mezihra 2

(A2) *B:* Přijďte na svačinu. / *G:* Uvidíte!
B: Zítřka v tuhle dobu. / *G:* Uvidíte!

(B) *B:* Proč já jsem ho jenom na ten koláč zval,
od čarodějí je líp se držet dál.

(C) *Sbor:* Z leknutí koláček pomůže,
Gandalf teď škrábe cos na dveře,
pod vousy se usmívá.

Mezihra 1

(A3) *Dvalin:* Dvalin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Balin: Balin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A4) *Kili:* Kili, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Fili: Fili, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(B) *Sbor:* Bilbo by teď radši zalez do mlází,
do Dna Pytle trpaslíci přichází.

(C) Zelenou, červenou kapuci,
vstupují s úsměvem na líci,
druzně se spolu baví.

Mezihra 2

(A2) *Dori:* Dori, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Nori: Nori, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A2) *Ori:* Ori, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Oin: Oin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A5) *Gloin:* Gloin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Trpaslíci: Všichni jsme vám k službám! / *B:* I já k vašim!

(B) *Sbor:* Trpaslíci pohostinnost vítají,
po svačině housličky si zahrají.

(C) O horách, o zlatě, o krásce,
o světě, o touze, o lásce,
do dalek pohánějí.

Mezihra 1

(A3) *Bifur:* Bifur, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Bofur: Bofur, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A6) *Bombur:* Bombur, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(D) *Thorin:* Thorin! *Gandalf:* Gandalf!
Sbor: Tak jsme všichni!

Text: JaS, Hudba: E

Píseň Thorina Pavézy a jeho společníků

[A] C G Hmi C

Dřív než-li vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne, jdem do hlubin, kde vládne stín,

F G **[B1]** Hmi Emi

hledat své zlato kouzelné. Znal naše kouzla zemský klín, když rod náš

C G

v třesku kovadlin kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín. A

[C] Ami Hmi C G

mnohý elf i dávný král měl od nás meč, co zářně plál, kdyžtě náš um těm vladařům do jíl-ců

[B2] Emi Hmi C

oheň včaroval. Dali jsme stříbru hvězdný třpyt, korunám zlatým slunce svít – tu krásu krás

G **[D]** Dmi C

a skvělý jas jsme předli z drátků jako nit. A co jsme měli pohárů a zlaté

Hmi C F G

harfy postaru, jenže náš zpěv člověk či elf neslychal z hlubin, ani hru.

(A) Dřív nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne, jdem do hlubin, kde vládne stín, hledat své zlato kouzelné.

(B1) Znal naše kouzla zemský klín, když rod náš v třesku kovadlin kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín.

(C) A mnohý elf i dávný král měl od nás meč, co zářně plál, kdyžtě náš um těm vladařům do jíl-ců oheň včaroval.

(B2) Dali jsme stříbru hvězdný třpyt, korunám zlatým slunce svít – tu krásu krás a skvělý jas jsme předli z drátků jako nit.

(A) Dřív nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne, jdem do hlubin, kde vládne stín, pro svoje zlato ztracené.

(D) A co jsme měli pohárů a zlaté harfy postaru, jenže náš zpěv člověk či elf neslychal z hlubin, ani hru.

(B1) Sosny se s nářkem prohnuly, zlé vichry nocí vanuly, les rázem vzplál a plápolal tak jako tisíc fakulí.

(C) Zvon v údolí bil na poplach a lidem zbílil tváře strach, když dračí spár hůř nežli žár jim pohřbil město v sutinách.

(B2) Dýmala Hora pod lunou v tu chvíli pro nás osudnou, každý se hnal, než drak ho sklál pod svými drápy, pod lunou.

(A) Dřív nežli vzejde slunce svít, přes chmurný, mlžný horský štít jdem do hlubin, kde vládne stín, mu harfy své a zlato vzít!

Text: J.R.R. Tolkien, Překlad: Fr. Vrba, Hudba: PB

Za všechno může čaroděj

předehra C G C F C G C G

V Ho - bi - tí - ně se to ži - je, nik - do ne - chce od - sud jít. Už

C G C F C G C G F

vů - bec Bil - bo, ten jen kou - ká, jak si spí - že na - pl - nit. *Ref:* A - le to by ča - ro - děj

C G C F

ne - směl vy - rýt na ve - řej ru - nu, kte - rá ha - ba - děj špat - ných hos - tů při - vá - dí. Kdy - by sem jen ča - ro - děj

C G C C G

ne - str - kal svůj nos dlou - hej, moh ho - bit píct už ko - láč stej, ni - ko - mu ne - dat díl. *dohra*

C G F C G C G C G F G C

Za všechno může čaroděj I

Předehra – jako dohra bez repetice

V Hobitíně se to žije,
nikdo nechce odsud jít.
Už vůbec Bilbo, ten jen kouká,
jak si spíše naplnit.

Ref: Ale to by čaroděj
nesměl vyrýt na veřej
runu, která habaděj
špatných hostů přivádí.
Kdyby sem jen čaroděj
nestrkal svůj nos dlouhej,
moh hobit píct už koláč stej,
nikomu nedat díl.

Teď jen může Bilbo koukat,
jak mu mizí proviant.
Do nory mu vlez' kdejakej
trpasličí deviant.

Trpajzlíci ziskuchtiví!
Nikdo není jak oni.
Proč se teda Bilbo díví,
že teď hopsá na koni?

Ref: To protože čaroděj,
ve svém srdci dobroděj,
řek' že Bilbo je zloděj,
takže s nima musí jít.
Prý dobrodružství miluje!
Jestli tohle přežije,
čaroděje zabije,
jen tak bude mít klid.

Dohra – s repeticí

Za všechno může čaroděj II

Předehra – bez repetice

Do Hobitína se vrací
Bilbo Pytlík, velký pán,
úsměvama všem oplácí,
velkým světem vychován.

Už z poníka seskakuje
dračí poklad v náručí,
zlato, šperky, všechno tu je,
blahobyt mu zaručí.

Ref: To protože čaroděj
kdysi vyrýl na veřej
runu, která habaděj
dobrodružství přinesla.
A protože čaroděj
řek, že Bilbo je zloděj,
stal se z Bilba Pan zloděj,
mistr řemesla.

Dohra – s repeticí

Road song

Ami G Ami

Pat-náct div-nejch jezd - ců se su - ne kra - ji - nou, buď svůj po - klad

vokál

G Ami

do - sta-nou a ne - bo za - hy - nou. Kde je ko-nec pro - slu - ně - ným

G Ami G Ami

lou-kám ho - bi - tím? Kde je ko-nec zpě - vu, smí - chu? Vše za - ha - lil stín.

Road song 1

Patnáct divnejch jezdců se sune krajinou,
buď svůj poklad dostanou a nebo zahynou.

Kde je konec prosluněným loukám hobitům?
Kde je konec zpěvu, smíchu? Vše zahalil stín.

Tedka tiše jedou krajem hradů prastarých,
přijde déšť a potom soumrak, Bilbo z toho kých.

Moudrý Gandalf někam zmizel, rychle padla noc,
Rozbít tábor v mokřině, to není nic moc.

Tak se tedy podívejme, jak to vyřeší.
Jestli v lese nastydnou či najdou přístřeší.

Road song 2

Patnáct divnejch jezdců se sune krajinou,
buď svůj poklad dostanou a nebo zahynou.

Poslední dům domácký už je jen vzpomínka,
do hor jezdcí stoupají víc, než jen zlehýnka.

Přišla rychle horská bouře, hrom tu stíhá blesk,
Bilba zase jímá strašný po domově stesk.

Mělký převis příliš dobrý úkryt neskýtá,
když obři hrajou házenou, Thorin přemítá.

Tak se tedy podívejme, jak to vyřeší.
Jestli v horách nastydnou či najdou přístřeší.

Road song 3

Čtrnáct divnejch jezdců se sune krajinou,
buď svůj poklad dostanou a nebo zahynou.

Spoustu útrap zakusili naši pocestní,
teď však stoly přetékají, síní píseň zní.

I hodokvas musí skončit, čas je loučení,
tedy vzhůru, za dědictvím, drak to ocení.

Jet na lodi v pohodlíčku bylo báječné,
na břehu pak nechali je lidi nevděčné.

Tak se tedy podívejme, jak to vyřeší,
zda v pustině nastydnou či najdou přístřeší.

Zlobří kuchařka

A1 F B G7

Trp 1: Tak tohle asi nedopadne dobře. Trp 2: Propusť nás, ty

flétna

C F B

za-trace-nej zlob-ře! Trp 3: Přece nás nemůžeš jen tak upít!

G7 C **B1** C

Trp 4: Fěrový je dát nám šanci upít! Zlob 1: Ticho, vy drzouni!

G F G

Co nám dovaření kecáte? Zlob 2: Nedá se moc zkažit, mašička

C G

stejně moc nemá te! Zlobři: Udušit, rozvařit, flambovat, restovat,

F G C

moštovat? V takovým kravalu nedá se pořádně pracovat.

A2

F B G7

Trp 1: Tak tohle a - si do - pad - ne dost bíd - ně. Trp 2: Zkus - me teď - ka

C F B

vy - jed - ná - vat vlíd - ně. Trp 3: Hej, sy - no - vé z ma - jes - tát - ní ho - ry,

G7 C C G

Trp 4: co kdy - by - ste vod - táh - li do no - ry? Trpasklíci: My jsme to - tiž od pří - ro - dy

F G C

hroz - ně tu - hý, Trp 2: kaž - dý dru - hý Trp 1: straš - li - vou cho - ro - bu má.

G F

Trp 3: Ú - pla - vi - cí! Trp 4: A vši v kšti - cí! Trpasklíci: Čer - va - ma

C G C A1

pró - lez - - lí jsme a my va - ru - jem vás! Koukněte, jak...

16

B2 C G F G

Zlob 1: Po - lív - ka? Ta ne - za - sy - tí prázd - ný bři - cha! Gandalf: Já chci baš - tit

C G

řád - nej bif - tek z tr - paj - zlí - ka! Zlob 2: Kde chceš hle - dat bif - tek na tr -

F G C

pas - lí - ko - vi? Gandalf: U - řež - me a u - peč - me si je - nom no - hy!

A2 C G F G

16 Když voni jim... Zlobři: My jsme to - tiž straš - ný zlob - ři ne - na - žra - ný! Vy - cho - va - ný

C G

pěs - tí a ko - pan - ce - ma. No - to - ri - ci! Nic v pa - li - ci!

F C G C

Gandalf a trpaslíci: A slun - ce za kop - cem v ka - me - ní pro - mě - ní vás!

Akord

(A1) *Trp 1:* Tak tohle asi nedopadne dobře.

Trp 2: Propust' nás, ty zatracenej zlobře!

Trp 3: Přece nás nemůžeš jen tak upíct!

Trp 4: Férový je dát nám šanci utýct!

(B1) *Zlob 1:* Ticho, vy drzouni! Co nám do vaření kecáte?

Zlob 2: Nedá se moc zkazit – masička stejně moc nemáte!

Všichni zlobři: Udusit, rozvařit, flambovat, restovat, moštovat?

Všichni zlobři: V takovym kraválu nedá se pořádně pracovat.

(A2) *Trp 1:* Tak tohle asi dopadne dost bídně.

Trp 2: Zkusme teďka vyjednávat vlídně.

Trp 3: Hej, synové z majestátní hory,

Trp 4: co kdybyste vodtáhli do nory?

(C) *Všichni trpaslíci:* My jsme totiž od přírody hrozně tuhý,

Trp 2: každý druhý

Trp 1: strašlivou chorobu má.

Trp 3: Úplavici!

Trp 4: A vši v kšticí!

Všichni trpaslíci: Červama průlezlí jsme a my varujem vás!

(A1) *Zlob 1:* Koukněte, jak dojemně se snaží!

Zlob 2: Šup na rožeň – jen ať už se smaží!

Gandalf: Smažit ne, to přijdem vo šfávičku.

Zlob 3: Uděláme radši polívčičku!

(B2) *Zlob 1:* Polívka? Ta nezasytí prázdný břicha!

Gandalf: Já chci baštit řádnej biftek z trpajzlíka!

Zlob 2: Kde chceš hledat biftek na trpaslíkovi?

Gandalf: Uřežeme a upečme si jenom nohy!

(A2): *Zlob 1:* Když voni jim ty nohy strašně smrdí.

Gandalf: Bez omáčky budou hrozně tvrdý!

Zlob 2: Podusíme je na bílym víně.

Zlob 3: Já bych si je dala na slanině!

(C) *Všichni zlobři:* My jsme totiž strašný zlobři nenažraný!

Vychovaný

pěstí a kopancema.

Notorici!

Nic v palici!

Gandalf a Všichni trpaslíci: A slunce za kopcem v kamení promění vás!

Vítání léta

flétna 1

C Dmi G C

flétna 2

F C Dmi G C

flétna 2

F C Dmi G C

flétna 2

C Ami F C Dmi G Ami

Pů - - jdem spo - lu o - ta - va - mi až tam, kde se sos - na sklá - ní.
 Dív - - ky tan - čí v ří - ze bí - lé, Ya - van - ni - na kněž - ka zpí - vá.

flétna 2

pouze při druhém opakování

C Ami F C Dmi G C

Věn - - ce z kla - sů vem - me s se - bou lé - - tu v po - - ctě dát.
 Nej - - um - něj - ší z hu - deb - ní - ků prá - - vě zač - - li hrát.

flétna 2

C Dmi G C F

Ref: E - la - nor svaž s ko - pre - ti - nou, zvon - ky, má - ky se k nim vi - nou,
Ky - ti - ci ať ře - ka hou - pá, ná - pěv sí - lí, vzhů - ru stou - pá.

flétna 1

flétna 2

pouze při druhém opakování

C Dmi G C F

pla - nou rů - ži při - dej k to - mu a květ bar - vy své - ho Do - mu,
Na - še dí - ky, štěd - rá pa - ní, za ú - ro - du, po - že - hná - ní.

C Dmi G 1. C 2. C

jed - nu snít - ku roz - ma - rý - ny na - vrch mů - žeš dát.
Pro Te - be teď ze sed - mi dřev o - heň bu - de plát.

Přehra

Půjdem spolu otavami
až tam, kde se sosna sklání.
Věnce z klasů vemme s sebou
létu v počtě dát.

Dívky tančí v říze bílé,
Yavannina kněžka zpívá.
Nejumnější z hudebníků
právě začli hrát.

Ref: Elanor svaž s kopretinou,
zvonky, máky se k nim vinou,
planou růži přidej k tomu
a květ barvy svého Domu,
jednu snítku rozmarýny
navrch můžeš dát.

Kytici ať řeka houpá,
nápěv sílí, vzhůru stoupá.
Naše díky, štědrá paní,
za úrodu, požehnání.
Pro Tebe teď ze sedmi dřev
oheň bude plát.

Bouřná bosé nohy laská,
vodopádu tříšť tvář chladí,
Ithil pluje po obloze,
stříbrem objímá.

Louka kvete, vůní mámí,
korunami listí šeptá.
V kruhu ruka ruku tiskne,
slavíc léta čas.

Ref:

Text: BS, Hudba: JiS

Ošklivé probuzení

A Ami C G Emi G Ami

Ská-la se o-tví-rá, pout-ní-ci spí, ú-tro-by roz-ví-rá, ztrá-cí se v ní.

B Ami C G Emi

Čer-no-ta že-ne se vztek-le, v chří-pí ji za-šim-rá krev, zá-keř-ně pře-pad-ne ko-řist, što-la-mi bu-rá-cí řev.

C Ami G Emi E7

Do hlu-bin tři-nác-tku vle-čou, rá-ny a roz-bi-tý ret, na ru-kou o-ko-vy tí-ží, bič ja-té po-há-ní vpřed.

D Ami G Ami

Bo-lest je tvůj no-vej brach.

Akord

(A) Skála se otvírá, poutníci spí,
útroby rozvírá, ztrácí se v ní.

(B) Černota žene se vztekle,
v chřípí ji zašimrá krev,
zákeřně přepadne kořist,
štolami burácí řev.

(C) Do hlubin třináctku vlečou,
rány a rozbitý ret,
na rukou okovy tíží,
bič jaté pohání vpřed.

(B) Otroky velkého skřeta
vousatá chamrad' má být,
špinavou dřinu hned pozná,
ve vlhkých kobkách ať hní!

(C) Přerve se se světem pouto,
naději sežere strach,
pros, klej si, breč nebo škemrej,
stejně se rozpadneš v prach.

(D) Bolest je tvůj nový brach.

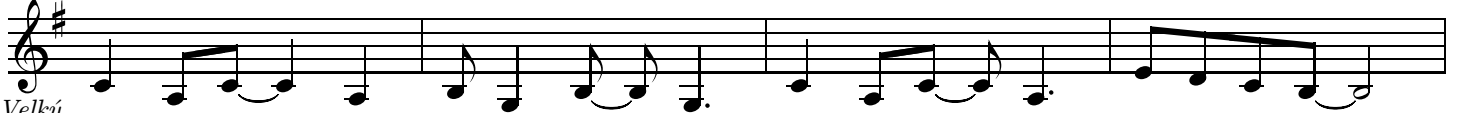
Text: BS, Hudba: JiS

V zajetí

Skřeti: Chňap! Past sklap - la! Pajz - ly lap - la. Lap! Past sklap - la. Na - děj skáp - la!

A Ami G Ami C G

Velký skřet: Hleď - me, kdo - pak za - ví - tal k nám, bíd - ní čer - vi, kdo vás sem zval?

Ami G Ami C G Ami

Na zá - pra - ži čí - hat, slí - dit, špe-hou - ni jste! Na to hla - vu bych dal.

B1 Emi G Hmi Ami Emi

Skřeti: Ši-kov-nej skřet pajz-la chyt hned, víc ne-spat-ří svět, jak ho znal. Do kob-ky s ním!

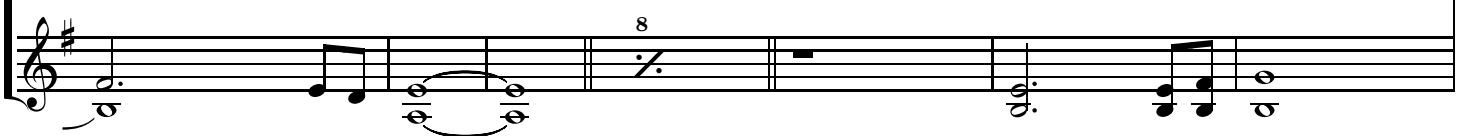

Trpaslíci: vokál

Hmi Ami **A** 8 **B2** Emi G

Ne-bo ho sním? U - vi - díím... *Velký skřet:* Nekalosti... *Thorin:* Tr - pas-lík, k va-ším služ-bám,

Hmi Ami Emi Hmi Ami Emi G

Tho-rin ře-če - ný, o tom, co jste zmí-nil, ne-tu-ším. My hle-da - li jsme ú-kryt před

Hmi Ami Emi Hmi Ami [A] [B2]

bou-ří, věř-te mi, že skře-ty já ni ve snu ne-ru-ším. *Velký skřet:* To říkají... *Thorin:* Navštívit...

[C] Ami G Ami Emi Ami G Ami Emi E7

Velký skřet: Bij-te je! Hryž-te je! Se-kej-te, škrá-bej-te! Hned! Přá-te-le el-fou-nů, vra-hou-ny mor-duj-te! Vpřed!

Skřeti: Chňap! Past sklapla!
Pajzly lapla.
Lap! Past sklapla.
Naděj skápla!

(A) *Velký skřet:* Hledíme, kdopak zavítal k nám,
bídni červi, kdo vás sem zval?
Na zápraží číhat, slídit,
špehouni jste! Na to hlavu bych dal.

(B1) *Skřeti:* Šikovnej skřet pajzla chyt hned,
víc nespatri svět, jak ho znal.
Do kobky s ním! Nebo ho sním?
Uvidím. . .

(A) *Velký skřet:* Nekalosti čmouchám z dálky,
co chystáte? Jen s pravdou ven!
S elfama jste jedna ruka?
Všechno zjistím, dřív než skončí se den!

(B2) *Thorin:* Trpaslík, k vašim službám, Thorin řečený,
o tom, co jste zmínil, netuším.
My hledali jsme úkryt před bouří, věřte mi,
že skřety já ani ve snu neruším.

(A) *Velký skřet:* To říkají všichni v nouzi,
když jim začne o život jít.
Odkud jdete, kam a pročpak?
Pěkně dbejte nic nezatajit!

(B2) *Thorin:* Navštívit jdeme příbuzné z mnohého kolena
na východ od těchto milých hor.
Po všech dlouhých letech volá dovolená,
s úctou se poručíme za obzor. . .

Skřet patolízal: Ale on lže, pane! Tohle si nesli s sebou!

(C) *Velký skřet:* Bijte je! Hryžte je! Sekejte, škrábejte! Hned!
Přátele elfounů, vrahouny mordujte! Vpřed!

Glumovo blues

předehra Dmi

Glum: Ne - vi - děn a ne - sly - šen skře - ty rdou - sím
Ti - še krá - čím pod - ze - mím, na co při - jdu,

C Dmi Ami C

kaž - dý den, ze své ma - lé lo - diš - ky chy - tám mršt - ně ry - biš - ky.
to hned sním, mě však ni - kdo ne - chy - tí, pro - to - že mě ne - vi - dí!

Ami G Dmi

Ref: Ne - če - kán a ne - po - zván zje - vil se mi, při - šel sám, ne - vě - děl jsem, co to

Ami G Ami G

mám, dlou - ho zů - stal ne - po - znán. Od pří - te - le dá - re - šek, ma - lý zla - tý krou - že -

Dmi Ami C

ček, s ním chy - tím víc ry - bi - šek, je to jen můj mi - lá - šek.

Glum: Neviděn a neslyšen
skřety rdousím každý den,
ze své malé lodičky
chytám mrštně rybičky.

Tiše kráčím podzemím,
na co přijdu, to hned sním,
mě však nikdo nechytí,
protože mě nevidí!

Ref: Nečekán a nepozván
zjevil se mi, přišel sám,
nevěděl jsem, co to mám,
dlouho zůstal nepoznán.
Od přítele dárešek,
malý zlatý kroužek,
s ním chytím víc rybišek,
je to jen můj miláček.

Z výletu se vracím sám,
dáreček však v ruce mám,
všechno vidím, všechno vím,
určitě to zpeněžím!

Z klanu mě však ženou pryč,
málem na mně vzali bič,
světlo denní střídá tma,
místo přátel samota.

Ref:

U jezírka bývám sám
všanc okolním temnotám,
ticho, tma a vody skap,
společníkem jen můj hlad.

Pět set let a jeden den,
z dárku stal se špatný sen,
v mém úkrytu vprostřed skal
pomalu čas plyne dál.

Ref: Bilbo: Nečekán a nepozván
zjevil se mi, přišel sám,
nevěděl jsem, co to mám,
dlouho zůstal nepoznán.

Glum: Co to slyší ouška má?
Že by přišla svačina?

Z ohně do oblak

A Emi C D C Emi
 2
 Pryč z vlčí pas - ti do o - hně, z po - žá - ru u - leť do o - blak, Gan - dalf sko - čil a
 o - rel ho vzal, skře - ti řvou zkla - ma - ně o - po - dál. Ref: Do - ri a O - ri, Ba - lin a Dva - lin,
 D Emi A C
 Fi - li a Ki - li a Tho - rin se zved. Bi - fur a Bo - fur, No - ri a Bom - bur,
 D Emi B A C
 O - in a Glo - in a Bil - bo na - po - sled. Or - li ve - če - ři ne - sou,
 A C A C D
 za svi - tu mě - sí - ce, na řím - se vy - so - ké ská - ly va - ří za - jí -
 Ami C D C
 ce.
 Ami C D C

Předehra – 2 takty

(A) Pryč z vlčí pasti do ohně,
z požáru uleť do oblak,
Gandalf skočil a orel ho vzal,
skřeti řvou zklamaně opodál.

Ref: Dori a Ori, Balin a Dvalin,
Fili a Kili a Thorin se zved.
Bifur a Bofur, Nori a Bombur,
Oin a Gloin a Bilbo naposled.

(A) Poslední jedle už zaplály,
pět stromů brzo dohoří,
Gwaihir stoupá výš nad skály,
s Gandalfem dlouze hovoří.

Ref:

(B) Orli večeri nesou,
za svitu měsíce,
na římse vysoké skály
vaří zajíce.

(A) Slunce je ráno všechny vzbudí,
orli je snesou do údolí,
Gwaihir přistál tam na Skalbal,
u řeky jim sbohem dal.

Ref:

Mezihra

Ref:

A. Lewis/VM

Sláva Meddědovců

Dmi C F Ami Dmi C Ami F

Medděd: Za dáv - ných dní, kdy mlád svět byl mých před - ků klan se u - sa - dil, a v kli - du čas po mno - ho let, než z prů - smy - ků se zje - vil skřet. Co vzít nám

Trpaslíci: vokál

Dmi C Ami C F Ami | 1. Dmi | 2. Dmi

žil pod ští - ty hor všem stráž - ním zlým a smr - ti vzdor. V mí - ru šel moh, to vzít nám chtěl a zká - zu vů - kol roz - ná - šel. Po - vstal od - váž -

Ami F Ami Dmi

né - ho li - du vzdor po - sta - vit se stvů - rám na od - por a od těch srd - ce na - pl - nil, sot - va de - sá - tý díl v ho - rách zbyl tam v jes - ky -

F C Dmi Ami C | 1. Dmi | 2. Dmi

dob je zhou - bou rod můj skře - tům, v pís - ních pro - sla - ven. Hrů - zou je - jich nich, v tem - ných sí - ních se je - jich zby - tek taj - ně skryl. (Snad stov - ky)

mezihra Dmi

F C Dmi C

B Ami Dmi Ami Dmi

(A) Za dávných dní, kdy mlád svět byl
mých předků klan se usadil,
a v klidu žil pod štíty hor
všem strážním zlým a smrti vzdor.

(A) V míru šel čas po mnoho let,
než z průsmyků se zjevil skřet.
Co vzít nám moh, to vzít nám chtěl
a zkázu vůkol roznášel.

(B) Povstal odvážného lidu vzdor
postavit se stvůráám na odpor
a od těch dob je zhoubou rod
můj skřetům, v písních proslaven.

(B) Hrůzou jejich srdce naplnil,
sotva desátý díl v horách zbyl
tam v jeskyních, v temných síních
se jejich zbytek tajně skryl.

Mezihra

(A) Snad stovky let proud řeky vzal,
však věčná touha plane dál
našich hor pás svobodný mít,
kde znovu žít bude náš lid.

(A) Pochmurný byl mi osud dán,
poslední dnes jsem klanu pán,
co stvůráám zlým se postavil,
ač z mužů sotva zlomek zbyl.

(B) Silou medvědí já vládnout smím,
zuřivost svou v boji obracím,
jak Medděd vám jsem jistě znám,
Beornem svým lidem jsem zván.

(B) Blízký tuším čas, kdy zase skřet
přijde z hor zlou zkázu roznášet.
Já připraven vyjdu v ten den,
svůj rod zřím v slávě obnoven.

Dohra

Text: JP, Hudba: JP+E

Temný hvozd

A Ami G Ami G Ami

Krá - číš te-mno-tou, co by lo ven-ku je jen stí - - nem, vlá - kna

flétna

G Ami **B** Hmi

pa - vu - čin tlu - mí kaž - dý zvuk i krok. Sta - rá ce - sta hvo - zdem pod klen - ba - mi stro - mů

C Hmi Ami Hmi C E Ami

mi - zí v še - ru hlu - bo - kém, v o - kol - ní tmě pla - nou pá - ry žlu - tých o - cí, nez - bý - vá než dát se vpřed.

Ami G Ami G Ami G Ami G

dohra

Ami G Ami G Ami G Ami C

část I *Předehra*

(A) Kráčíš temnotou, co bylo venku je jen stínem,
vlákna pavučin tlumí každý zvuk i krok.

(B) Stará cesta hvozdem pod klenbami stromů mizí v šeru hlubokém,
v okolní tmě planou páry žlutých očí, nezbývá než dát se vpřed.

(A) Slyšíš, temný proud, snivou píseň spánku zpívá,
voda chladivá, čeká na tvůj volný pád.

(B) Teď můžeš se jen dívat, jak tvá bílá loďka mizí v šeru hlubokém,
tak na cestu se vydej, druha svého zvedni, nezbývá ti než jít vpřed.

(A) Vidiš ohně plát, možná je tam i sud s vínem,
musíš rady dbát, cesty drž se, nechod' tam.

(B) Podmanivě voní, chutná elfí krmě, na jazyk se slina sbíhá,
nemůžeš už dále odolávat hladu, třikrát zkoušíš kráčet vpřed.

část II *Předehra*

(A) Sekáš do sítí, s kamarády síly sbíráš,
věrné Žihadlo, krutý postrach pavoucí.

(B) Jak utíkáš lesem, pavoučí kruh houstne, nenávistné skřeky sílí,
mečem svým se ohnat, párkrát kolem bodnout, a pak zase běžet vpřed.

(A) Drzý hobite, rušiteli elfích jídel,
budeš litovat, žes' do lesa vkročil k nám.

(B) Tajnou lesní stezkou kamarády vedou, tak tak jejich průvod stíháš,
a pak v elfím sídle zlatá brána padá, nemůžeš se vrátit zpět.

Dohra

MK

Tanec pod hvězdami

C G F G Ami

Ona: Slun - ce se k zá - pa - du sklá - ní. *On:* Svla - čec ti do vla - sů dám.

C G F G Ami

Ona: Tan - če - me dnes do sví - tá - ní. *On:* Tvé kro - ky po - ve - du sám.

C G F G Ami

On: Mě - síc ti po tvá - ři splý - vá *Ona:* Z tvých o - čí za - vo - něl mech.

C G F G Ami

On: Do no - ci o - kam - žik zby - vá. *Ona:* Tou - hou se za - ta - jil dech.

C G F G Ami

Oba: Na ne - bi Eä - ren - dil vstá - vá. Na - dě - je vzpo - mín - ku zříš.

vokál

C G F G Ami

Zá - pa - du mi - lost nám dá - vá. Po - slou - chej, zpě - vy zní blíž!

Ami (Hmi) G (A) Ami (Hmi) Emi (F#mi)

Ref: Zved - ni po - hár výš, a při - pij stí - nu le - sa,
Dnes se ko - ná bál, ra - dos - tí du - še ple - sá,

cello

Ami (Hmi) Ami^V (Hmi^V) G (A) Ami (Hmi)

sta - rou, do - brou číš, je pl - ná po o - kraj.
svo - le - - ní král dal, - no tak, hud - bo, hraj!

Ona: Slunce se k západu sklání.

On: Svlaček ti do vlasů dám.

Ona: Tančeme dnes do svítání.

On: Tvé kroky povedu sám.

On: Měsíc ti po tváři splývá.

Ona: Z tvých očí zavoněl mech.

On: Do noci okamžik zbývá.

Ona: Touhou se zatajil dech.

Oba: Na nebi Eärendil vstává.

Naděje vzpomínku zříš.

Západu milost nám dává.

Poslouchej, zpěvy zní blíž!

Ref: Zvedni pohár výš a připij stínu lesa,
starou, dobrou číš, je plná po okraj.

Dnes se koná bál, radostí duše plesá,
svolení král dal, no tak, hudbo, hraj!

Ona: Loutna na mýtině zpívá.

On: O lásce nutí mě snít.

Ona: Struny v srdci rozechvívá.

On: Úsměvem vzalas mi klid.

On: V rytmu bílé nožky víří.

Ona: Růž vidím ve tváři kvést.

On: Hedváb tvůj barvami hýří.

Ona: Tón písně bude nás vést.

Oba: Podívej, pochodně svítí.

Nad nimi zář Vardy hvězd.

Přivoň k čarovnému kvítí.

Zdobí nejnežnější z cest.

Ref:

Ona: Harfa si pozornost žádá.

On: Tajemný zasněný hlas.

Ona: Po nitkách představy spřádá.

On: Až splete je, zastaví čas.

On: Rosou ti zjemněla říza.

Ona: Tětiva napíná luk.

On: Má paní je útlá bříza.

Ona: Můj pán je ztepilý buk.

Oba: Dlaně jsou jak horké svíce.

Spojil je oheň a žár.

Co můžeme my dva chtít více?

Máme nejcenější dar.

Ref: 2× (podruhé v hmoll)

Text: BS, Hudba: JiS+BS

Pavouci

A Emi D Emi D Emi

V tem-ném le-se ná-klad ne - se v sí - ti, o - sum no-hou má, jich u - ží - vá a chy - tí.

B Emi D Emi D Emi

Le - žíš v tmách, jak na ma-rách, strach cí - tíš pou - ze, jde už nou - ze, hlad.

C Emi D Emi D Emi

Síť se hnu - la, tvo - je smů - la, bdím. Že tě ze - be, já teď te - be sním.

D Emi D Emi D Emi

Cvak - ly zu - by, plá - cí du - by, snad, na chví - li zas u - ti - šils v nás hlad.

E Emi D Emi

Čer - ná tě - la, je - du sí - la v nás, po Mat - ce sí - la se

D Emi D Emi

pro - bu - di - la zas. Po Mat - ce sí - la se pro - bu - di - la zas.

Předehra – 4 takty

(A) V temném lese náklad nese v síti,
osm nohou má, jich užívá a chytí.

(B) Ležíš v tmách, jak na marách, strach
cítiš pouze, jde už nouze, hlad.

(B) Pojď jen blíž, smrt uslyšíš svou,
jsi v mé moci, teď pavouci jdou.

(C) Síť se hnula, tvoje smůla, bdím.
Že tě zebe, já teď tebe sním.

(C) Vůni strachu, barvu nachu, rád.
Ty chceš trochu, se můj hochu, prát?

(D) Cvakly zuby, pláčí duby, snad,
na chvíli zas utišíš v nás hlad.

(E) Černá těla, jedu síla v nás,
po Matce síla se probudila zas,
po Matce síla se probudila zas.

Jezdec na soudku

A Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

Bilbo: To jsem byl bloud, že jsem chtěl plout, na soud-ku jak na lo - di.

flétna

Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

Na kaž-dej pád teď bu - du rád, když mě sou-dek ne-sho - dí.

B1 G7 C G7 C A7

Po - ví - dám tý po - tvo - ře: „Stůj, já chci bejt na - ho - ře,“ sou - dek má však

Dmi A7 Dmi H7 Emi

svo - ji hla - vu, ne - vy - dr - ží v klid - ném sta - vu. To - čí se jak ká - ča v ko - le,

H7 Emi F#mi Hmi F#mi E

hned na - ho - ře, hned zas do - le, pos - ka - ku - je, ne - chce stát; „Soud - ku, já si ne - chci hrát!“

C1 Ami E Ami E7 Dmi G

Má beč - ka bez zjev - ných po - tí - ží k flo - ti - le su - dů za - mí - ří. Dr - žím se ho ze všech sil

F G Ami E Dmi G

- dra-čí po-klad je můj cíl - co ji-né-ho mi ta-ky zbý-vá; tu za-slech-nu, jak kdo-si zpí-vá:

[D1] C F C G F C F G

Medový: Já jsem sou-dek od me-du, až do měs-ta do-je-du, na bře-hu mě u-sklad-ní,

F G C [D2] F C G

zů-sta-nu tam jen pár dní. Pivní: Já jsem sou-dek od pi-va, du-bo-vý, jak

F C F G F G C [D3]

to bý-vá, když slun-ce můj bok pro-hře-je, sjíž-dím sko-kem pe-ře-je. Oba: Tr-pas-lí-ka

F C G F C F C

v bří-še mám, věř-te mi, on vlez tam sám, než svůj o-myl po-cho-pí,

F G C [E] C F G F G C

jis-tot-ně se u-to-pí. Bilbo: Za-tím-co si no-tu-jí, já se v du-chu li-tu-ji:

[A] Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

To jsem byl bloud, že jsem chtěl plout na soud-ku jak na lo-di.

flétna

Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

Na kaž-dej pád teď bu-du rád, když mě sou-dek ne-sho-dí.

B2 G7 C G7 C A7

Po - ví - dám: „Ty zlo - du - chu, na vo - dě či na su - chu buj - nost svou drž

Dmi A7 Dmi H7 Emi H7

na uz - dě!“ Mar - ná sna - ha, je poz - dě. To - či se jak ko - lo - toč; a já, hlu - pák, se

Emi F#mi Hmi F#mi E F#mi E

ptám: No proč se vle - ču za tím po - kla - dem...? *Povidlový:* „Soud - ku, stůj!“ *Bilbo:* „Tůd - le!“ „Čert tě vem!“

C2 Ami E Ami E7 Ami E7 Dmi G

Bilbo: Můj sou - dek s jíz - li - vým po - hle - dem plu - je vpřed, ko - lem spě - chá zem. Dr - žím se ho ja - ko klíš - tě, sic

F G Ami E Dmi G

ne - bu - de už žád - né příš - tě, jen ne - pa - tr - ně sil mi zbý - vá, tu z dál - ky sly - ším, jak sud zpí - vá:

D4 C F C G F C F G

Jablečný: Já jsem sou - dek jab - leč - ný, ne - chtěl bych být ne - vděč - ný, však po - važ - te, mně v ú - tro - bách

F G C **D5** C F C G F C

Povidlový: scho - vá - vá se ci - zí brach. Já jsem sud od po - vi - del, ce - lý svět už jsem vi - děl,

dál-nou ze - mi vý-cho-d-ní, kde zra-jou švest-ky jen pár dní. *Tři soudky:* Tr - pas - lí - ka v bři - še mám,
Povidlový: Hle, na hřbe - tě jezd - ce mám,
 věř - te mi, on vlez tam sám, než svůj o - myl po - cho - pí, jis - tot - ně se u - to - pí.

Akord

Bilbo:

(A) To jsem byl bloud,
 že jsem chtěl plout
 na soudku jak na lodi!
 Na každéj pád
 teď budu rád,
 když mě soudek neshodí.

(B1) Povídám tý potvoře:
 „Stůj, já chci bejt nahoře,“
 soudek má však svoji hlavu,
 nevydrží v klidném stavu.
 Točí se jak káča v kole,
 hned nahoře, hned zas dole,
 poskakuje, nechce stát;
 „Soudku, já si nechci hrát!“

(C1) Má bečka bez zjevných potíží
 k flotile sudů zamíří.
 Držím se ho ze všech sil,
 – dračí poklad je můj cíl –
 co jiného mi taky zbývá;
 tu zaslechnu, jak kdosi zpívá:

Soudky:

(D1) *Medový:* Já jsem soudek od medu,
 až do města dojedu,
 na břehu mě uskladní,
 zůstanu tam jen pár dní.

(D2) *Pivní:* Já jsem soudek od piva,
 dubový, jak to bývá,
 když slunce můj bok prohřeje,
 sjíždím skokem peřeje.

(D3) *Oba:* Trpaslíka v břicho mám,
 věřte mi, on vlez tam sám,
 než svůj omyl pochopí,
 jistotně se utopí.

Bilbo:

(E) Zatímco si notují,
 já se v duchu lituji:

(A) To jsem byl bloud, ...

(B2) Povídám: „Ty zloduchu,
 na vodě či na suchu
 bujnost svou drž na uzdě!“
 Marná snaha, je pozdě.
 Točí se jak kolotoč;
 a já, hlupák, se ptám: No proč
 se vleču za tím pokladem...?
 „Soudku, stůj!“
Povidlový: „Tůdle!“
Bilbo: „Čert tě vem!“

(C2) Můj soudek s jízlivým pohledem
 pluje vpřed, kolem spěchá zem.
 Držím se ho jako klíště,
 sic nebude už žádné příště,
 jen nepatrně sil mi zbývá,
 tu z dálky slyším, jak sud zpívá:

Soudky:

(D4) *Jablečný:* Já jsem soudek jablečný,
 nechtěl bych být nevděčný,
 však považte, mně v útrobách
 schovává se cizí brach.

(D5) *Povidlový:* Já jsem sud od povidel,
 celý svět už jsem viděl,
 dálnou zemi východní,
 kde zrajou švestky jen pár dní.

(D6) *Tři soudky:* Trpaslíka v břicho mám, /
Povidlový: Hle, na hřbetě jezdce mám,
Všechny soudky: věřte mi, on vlez tam sám,
 než svůj omyl pochopí,
 jistotně se utopí.

(D6) Trpaslíka... / Hle, na...

Text: DB, Hudba: DB+E

Dračí jezero

A Ami F Ami F Ami Dmi Ami F

Tůň, kři-vo-la-ké prou-dy, mo-čá-ly a v dá-li ho-ra ční, po-tr-ha-ná o-bla-ka, jež

Ami F Ami **B** G Emi

kry-jí te-me-no, zří měs-to je-zer-ní. Před ví-ře-ním ře-ky chrá-ně-né skal-na-

Dmi H Ami G Emi

tou výs-pou, klid-ným zá-li-ve-m, dře-vě-né pi-lí-ře dr-ží u-li-ce, do-my,

Dmi F B H E **C** C G7 C Ami

ob-cho-dy, sta-ré tra-di-ce slav-ných dáv-ných let. Zná-m jed-no měs-to,

Dmi G7 C C7 F G7 C C G7 Ami Emi7 F A7 G G7 C

tam je pa-pá-ní, tá-bo-rá-ček, a ma-síč-ko a ma-síč-ko u-pe-če si drá-ček.

(A) Tůň, křivolaké proudy, močály
a v dáli hora ční,
potrhaná oblaka, jež kryjí temeno,
zří město jezerní.

(B) Před vířením řeky chráněné
skalnatou výspou, klidným zálivem,
dřevěné
pilíře drží ulice,
domy, obchody, staré tradice
slavných dávných let.

(A) Král slují pod horou teď přichází
převzít své království,
korunován, harfy tóny zní, zvuk líbezný,
usedne na svůj trůn.

(C) Zná-m jedno město, tam je papání, táboráček,
a masíčko a masíčko upeče si dráček,
a masíčko a masíčko upeče si dráček.

(A) Král slují pod horou teď přichází
převzít své království,
korunován, harfy tóny zní, zvuk líbezný,
usedne na svůj trůn.

(B) Zašumí les v horách, stébla trav,
řeky v podlesí, v slunci zlatý háv,
zajásá
jezero, vše se zablýští,
i ten vodopád, duha v povětří,
hraje harfy tón.

(A) Tak pějí lidé města, jásají,
vše na dlouhou cestu
připravují, štěstí popřejí,
od řeky Bystré domů uhání.

Text: JaS+VM, Hudba: Petr Iljič Čajkovskij a Bedřich Smetana

Daleko je Roklinka, daleko je Kraj

Dmi *předehra* *Gmi* *A7* *Dmi* *(Dmi)*

My při - je - li jsme
Na - ši lid - ský

A7 *Dmi* *A7* *Dmi*

přes vo - du jak mo - ře ve - li - kou, k O - sa - mě - lý ho - ře, co z ní stou - pá čmoud.
prů - vod - ci se Ho - ry za - lek - li, nás a ná - klad vy - lodili, za - se u - tek - li.

D *G* *A* *D*

2
Ref: Da - le - ko je Rok - lin - ka, da - le - ko je Kraj, tam do - brý jí - dlo,

G *A* *D* *A* *G*

pi - tí a po - ste - le maj. Jen - že když chceš, chlap - če, pro dra - čí zla - to

A *G* *A* *A7*

vlízt, mu - síš tro - chu ne - po - hod - lí pu - to - vá - ní snýst.

Předehra – 8 taktů

My přijeli jsme přes vodu jak moře velikou,
k Osamělý hoře, co z ní stoupá čmoud.
Naši lidský průvodci se Hory zalekli,
nás a náklad vylodili, zase utekli.

Rec 1: To jsou ale srabi, co?

Rec 2: Nojo, no, co taky čekat cod lidí. . .

Ref: Daleko je Roklinka, daleko je Kraj,
tam dobrý jídlo, pití a postele maj.
Jenže když chceš, chlapče, pro dračí zlato vlízt,
musíš trochu nepohodlí putování snýst.

Kápo Thorin přikázal: „Běž vomrknout bránu,
(jo a) vezmi s sebou hobita, já tady zůstanu.“
U brány jsme trosky města Dolu viděli,
v tom pochmurným údolí krkavce slyšeli.

Rec 1: Myslíš, že je Šmak ještě uvnitř?

Rec 2: To nevím, ale smrdělo to tam strašně, divím se,
že z toho puchu ještě nezdechnul.

Ref:

Rozbili jsme tábor na svahu západním,
tiše oheň plápolal v kruhu poradním.
Zloděj Bilbo našel schody k dveřím zavřeným,
bezradně tu zíráme na šedý kamení.

Rec 1: A co je prostě vzít pořádně krumpáčem?!

Rec 2: Vidíš támhle tu hromadu třísek a zvoňbanýho železa?
Tak to jsou všechny krumpáče, co sme měli.

Ref:

Co s tím krámem zatraceným, s mapou proklatou?
Divný runy půlměsíční, jenom nás matou.
Náhle slunce ukáže nám díрку klíčovou,
vítěznej smích zazní krátce stepí pod Horou.

/scénka *Durinův den*/

Ref:

Rec 1: Hele, mně se do té díry moc nechce.

Rec 2: Mně taky ne. Víš co? Pošlem tam Bilba!

Smaug Zlatý z Thangorodrim a Hory

F7maj G Ami F7maj

Můj pů-vod vzdá-len va-šim dnům, mám vzne-še - ný rod, vzpo-meň-te si, ne-vzni-kl jsem

G F7maj E Ami E7

sou-hrou ná - hod: mě moc-ný vše-ho svě-ta vlád-ce za - řa - dil do své-ho stád-ce a

F7maj F E Ami G C

kdy-bych v Prv-ním vě-ku vy-šel, ví - těž-ství bych zís-kal hlad-ce. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo - a,

Ami G C Ami E

jsem a-ris - to - krat, o bla-ho sta - ro - žit-nos - tí pe - ču - ji rád, in - ves - ti - ce

Ami E F7maj F E Ami(A)

do roz-vo-je, ty mě ne-trá - pí, však mu-sím dbá-ti o svůj chrup a o svo-je drá - py.

F7maj G Ami Fmi7maj G

Lů - za o mně pro-hla-šu - je, že jsem ne - tvor, od-pouš-tím jim, na - cti - u - tr - há - ní

Lů - za o mně pro-hla-šu - je, že jsem ne - tvor, od-pouš-tím jim, na - cti - u - tr - há - ní

Lů - za o mně pro-hla-šu - je, že jsem ne - tvor, od-pouš-tím jim, na - cti - u - tr - há - ní

cello

F7maj E Ami E7 F7maj

vzdor. Je-jich níz-ká ob-vi-ně-ní vy-vra-cím, však co to změ-ní; je za-jí-má jen

vzdor. Je-jich níz-ká ob-vi-ně-ní vy-vra-cím, však co to změ-ní; je za-jí-má jen

vzdor. Je-jich níz-ká ob-vi-ně-ní vy-vra-cím, však co to změ-ní; je za-jí-má jen

F E Ami G C

bez-prá-ví a ma-jet-ků mých vy-vlast-ně-ní. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo-a,

bez-prá-ví a ma-jet-ků mých vy-vlast-ně-ní. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo-a,

bez-prá-ví a ma-jet-ků mých vy-vlast-ně-ní. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo-a,

Ami G C Ami E

jsem a-ris-to-krat, o bla-ho sta-ro-žit-nos-tí pe-ču-ji rád, do-těr-nost vám

jsem a-ris-to-krat, o bla-ho sta-ro-žit-nos-tí pe-ču-ji rád, do-těr-nost vám

jsem a-ris-to-krat, o bla-ho sta-ro-žit-nos-tí pe-ču-ji rád, do-těr-nost vám

Ami E F7maj F E7 A

po-dob-ných mě ne - za - jí - má, to vá - let šun-ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

po-dob-ných mě ne - za - jí - má, to vá - let šun-ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

po-dob-ných mě ne - za - jí - má, to vá - let šun-ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

Předehra – 4 takty

Můj původ vzdálen vašim dnům, mám vznešený rod,
vzpomeňte si, nevznikl jsem souhrou náhod:
mě mocný všeho světa vládce
zařadil do svého stáde
a kdybych v Prvním věku vyšel, vítězství bych
získal hladce.

Ref: Já nejsem žádný buržoa, jsem aristokrat,
o blaho starožitností pečuji rád,
investice do rozvoje, ty mě netrápí,
však musím dbáti o svůj chrup a o svoje drápy.

Rád vyhledávám společnost jen sobě rovných,
však příbuzných a přátel kosti již pokryl sníh.
Služebnictvo moje ptačí
mě tak leda ožebračí;
dnes stýkám se jen s nepřáteli, a to vskutku
nestačí.

Ref:

Můj život je osamělý, dím bez ptaní,
věnuji se studiu a rozjímání.
Mé srdce kryjí šupiny,
smaragdy a rubíny,
že zahořkl jsem nepochopen, nejste ani
vy bez viny.

Ref:

Lůza o mně prohlašuje, že jsem netvor,
odpouštím jim, nactiutrhání vzdor.
Jejich nízká obvinění
vyvracím, však co to změní;
je zajímavá jen bezpráví a majetků mých
vyvlastnění.

Ref: Já nejsem žádný buržoa, jsem aristokrat,
o blaho starožitností pečuji rád,
dotěrnost vám podobných mě nezajímá,
válet šunky ve zlatě, jó, to je příma!

Cesta do tmy

předehra

Dmi B Dmi **A** Dmi Ami B Dmi F7maj Ami Emi Gmi

V ti-chu krá - le pod Ho - rou dlí tu jen dus-ný puch a žár,

Dmi Ami B Dmi F7maj Gmi Ami Dmi **B** Ami

měk-ce krá - čí ne - vi - děn, kde ve tmě čí - há dra - čí spár. Zlo - děj se svým

B Dmi F7maj Gmi Ami Dmi Ami B

prs - te - nem, pa - de - sát sot - va je mu let, dnes ce - nu svou má pro - ká -

Dmi F7maj Gmi Ami Dmi Ami Esus4 Ami/C Ami

zat, ach, krás - ný byl ten ši - rý svět! *Ref:* Strach a úz - kost, ze zdí chlad,

Esus4 Ami/C Ami Esus4 Emi Ami Esus4 Emi Esus4 Emi

zá - pach smr - ti, nač si lhát? Ze - mřeš stej - ně, stár či mlád, so - bě mu - síš vzdo - ro - vat.

Předehra

(A) V tichu krále pod Horou
dlí tu jen dusný puch a žár,
měkce kráčí neviděn,
kde ve tmě číhá dračí spár.

(B) Zloděj se svým prstenem,
padesát sotva je mu let,
dnes cenu svou má prokázat,
ach, krásný byl ten širý svět!

Ref: Strach a úzkost, ze zdí chlad,
zápach smrti, nač si lhát?
Zemřeš stejně, stár či mlád,
sobě musíš vzdorovat.

Šmak: Pojď dál, zloději! Vezmi si z mého pokladu – jestli to dokážeš!

Bilbo: Bilbo: Ó, strašlivý Šmaku, nepřišel jsem loupit vaše zlato. Jen jsem chtěl vědět, zda jste opravdu tak velký a silný, jak se vypráví.

(A) Prvně přišel, pohár vzal,
tu na kraj znovu sedl stín,
černých snů síť zpětrhal,
toho, kdo spal, teď láká čin.

(B) Směle vkročil podruhé,
v poslední chvíli pozná lest,
spánek drak jen předstírá,
nezbude, než s ním hovor vést.

Ref:
... draku musíš vzdorovat.

Šmak: Jsi pěkně smělý, zloději. Kdo jsi a odkud přicházíš?

Bilbo: Přicházím přes hory a pod horami, lesem, vodou i povětřím. Jsem moucha se žihadlem, přítel medvědů a host orlů. Jsem výherce Prstenu a jezdec na soudku.

(A) Znovu mluví v hádankách,
sok dovolí si vyčkávat,
vždyť pád pýcha přináší,
jak může zloděj neprohrát?

(B) Kořist cítí na dosah,
zlou vůli vine jako nit,
světlo přesto svítí dál,
má prococtví se naplnit.

Ref:

... kouzlu musíš vzdorovat.

Šmak: Pak ti tedy musím dát dobrou radu: Nezaplétej se s trpaslíky! Jejich pach poznám zdaleka. Jistě ti slíbili spravedlivý podíl – ale nevěřil bych jim ani slovo.

Bilbo: Ó, nezměrně bohatý Šmaku, o poklad nám jde jen mimochodem. Přišli jsme hlavně kvůli pomstě.

(A) Slova chvály – sladký med,
dračí zbroj není bez vady,
tvému sluchu lahodí
obdiv lesklé parády.

(B) Černým šípem zahyneš,
temná stvůra Angbandská,
pod Horu se vrátí král,
tón harfy sály polská.

Ref:

... sudbě těžko vzdorovat.

Šmakova smrt

C Dmi G G7 C F7maj

Nad ob - zo - rem pla - ne tem - ně ru - dá zář, „Král pod Ho - rou svo - je zla - to ku - je!“

C Dmi G G7 C F7maj

Es - ga - roth - ští já - sa - jí, jen jed - na tvář ne - štěs - tí a zká - zu pro - ro - ku - je.

G7 C F7maj G7 C F7maj G

„Jó, zla - to ře - kou te - če! Jó, nech to - ho, člo - vě - če! Jó, jó, jó, jó. Jó!“

C mezihra - trubka G C G C

Předehra – 2 takty

Vypravěč: Nad obzorem plane temně rudá zář,

Esgarothští: „Král pod Horou svoje zlato kuje!“

Vypravěč: Esgarothští jásaají, jen jedna tvář
neštěstí a zkázu prorokuje.

Esgarothští: „Jó, zlato řekou teče!

Jó, nech toho, člověče! Jó, jó, jó, jó. Jó!“

Bard: „Trpaslíky jistě dávno sežral drak,
prý Král pod Horou!, naděje vás klame.

Teď zaútočí na nás, věřte, je to tak,
však to říkám, už ho tady máme!“

Sbor: Jó, pěkný pozdvižení.

Jó, slzy, pláč a klení. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Vypravěč: Drak se vzteká, chrlí ohně plameny:

Teď okusíte sílu jeho hněvu!

Starosta jen mlčky krčí rameny,

Esgarothským už není do zpěvu.

Sbor: Jó, celý město plane,

jó, jak si drak zamane. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Mezihra

Vypravěč: Lučištník Bard burcuje lid ze všech sil:

Bard: „Strhněte most, chopte se svých zbraní!“

Vypravěč: Marně šípy míří k nebi, minou cíl,
dračí břicho drahokamy chrání.

Sbor: Jó, šípy pozřel plamen,

jó, drak je neporaněn. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Bard: „Černý šípe, věrný, poslední, cos zbyl,
léta dobře sloužil, nemáš vadu.

Vykovaný v Dolu, nikdys nezradil. . .“

Drozd: „Zadrž ještě, poslyš moji radu.“

Sbor: Jó, jsou to dobrý ptáci,

jó, rozumí svý práci. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Vypravěč: Co mu cvrdlíká starý drozd na římse

Bard poslouchá a diví se té zvěsti

o slabíně draka, věru, diví se:

Bard: „Potkalo nás nečekané štěstí.“

Sbor: Jó, jsou to dobrý zprávy,

jó, konec je bezpráví. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Drozd: „Potomkem jsi Giriona, tedy slyš:

lysinu má drak na levém boku.

Až se stočí vlevo a sestoupí níž,

zdar tvým pažím, sokolímu oku!“

Sbor: Jó, černej šíp už letí,

jó, drakovo prokletí. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Vypravěč: A to byl konec; neomylně černý šíp

do dračího srdce vnik od hrotu

až po pířka; vy ten příběh znáte líp;

Šmak se zřítíl v trosky Esgarothu.

Sbor: Jó, konec dračí zlosti,

jó, už mu tlejou kosti. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Arcikam

předehra 2

A Gmi Dmi Gmi F B Gmi F

Bilbo: Pro tohle ta-dy při-šli jsme sem, zla-ta hro-ma-dy, Tho-ri-nův sen. Pro tohle te-dy ži-

Cmi D Gmi Cmi D Gmi **A** Dmi Gmi

vot da - li v plen a teď jen tou-ží do-stat se ven. Je to jak sně-ní, těž-ké a zlé,

F B Gmi F Cmi D Gmi Cmi

u - vě-do-mě-ní, jak ne-ko-neč-né jsou sí - ně i po-klad, co v tem-no-tách spí, nic než o - zvě-na

D Gmi - **B** Gmi Dmi Gmi

Ozvěna 1: vokál

ne-od-po-ví. *Ozvěna 2: vokál* *Bilbo:* Stu-de-ný ví-tr lou-čí zha-sí,

F B Gmi F Cmi D Gmi Cmi D Gmi

o-zvě-na ne-se přá-tel hla-sy, šept-nu-tým slo-vem srd-ce zmá-mí - stříb-rem a zla-tem, dra-ho-ka-my.

Gmi Dmi Gmi F B Gmi Csus2 D

mezihra

Gmi Cmi D Gmi **A** Dmi Gmi F B

Tak ne-vím, zda se dě-sit či snít, že čtr-nác-ti-nu vše-ho mám mít -

Gmi F Cmi D Gmi Cmi D Gmi **B** Dmi Gmi

po-kla-dy srd-ce změ-nit mo-hou, až zas spo-čí-nou pod o-blo-hou. Vpře-du cos pla-ne, tmu pro-zá-ří

F B Gmi F Cmi D Gmi Cmi

bě-lost-ným svět-lem, straš-nou zá - ří. Snad mě tam če - cá z po-kla-du díl, však strach i ú - žas

D Gmi - C Cmi

Ozvěna 1: vokál Arcikam 1: vokál Arcikam 2: vokál Arcikam 1: Po-hleď sem a zříš,

dech za-ta-jil. Ozvěna 2: vokál Arcikam 2: Po-hleď sem a

Gmi B Dmi E^b

co teď mů-žeš mít, sta-čí ru-ku vztá-hnout a u-cho-pit. Zvou mě Ar-ci-

zříš, co teď mů-žeš mít, ru - - ku vztá-hni.

Gmi Dmi B

kam, nad ti-síc hvězd plám, jež jsi v Kra-ji zřel, když jsi od-chá-zel.

Zvou mě Ar-ci - kam, zvou mě Ar-ci - kam, zda-le-ka jsi při-šel, dlou-ho už jdeš k nám.

Gmi E^b Cmi F

Po-dí-vej, cos na - šel, co teď máš, zda-li se mě, Bil - bo, ptám

Po-dí-vej, cos na - šel, co teď máš, zda-li se mě, Bil - bo,

Dmi Gmi

se tě, do - bro - vol - ně jed - - - nou vzdáš.

až při-jde čas, zda-li se mě, zda-li, zda-li, zda-li se mě vzdáš.

A Gmi Dmi Gmi F B Gmi F

Trpasličí: Pro po-klad před-ků při-šli jsme sem, zís-kat zpět hr-dost, ztra-ce-nou zem. Drak z Ho-ry od-táh, král

Cmi D Gmi Cmi D Gmi -

vra - cí se tam. A kdo z nás prv-ní zří Ar - ci-kam? Arcikam 1: vokál Arcikam 2: vokál

The musical score is written in G minor (one flat) and 4/4 time. It consists of three systems of two staves each. The first system is marked with a 'C' in a box and includes chords Cmi, Gmi, B, Dmi, and Eb. The second system includes chords Gmi, Dmi, B, Gmi, and Eb. The third system includes chords Cmi, F, Dmi, and Gmi. The lyrics 'Zda-li, zda-li, zda-li se mě vzdáš?' are placed below the final staff.

(A) *Bilbo*: Pro tohle tady přišli jsme sem,
zlata hromady, Thorinův sen.
Pro tohle tedy život dali v plen
a teď jen touží dostat se ven.

(A) Je to jak snění, těžké a zlé,
uvědomění, jak nekonečné
jsou síně i poklad, co v temnotách spí,
nic než ozvěna neodpoví.

Mezihra (vokál trpaslíci)

(B) *Bilbo*: Studený vítr louči zhasí,
ozvěna nese přátel hlasy,
šeptnutým slovem srdce zmámí –
stříbrem a zlatem, drahokamy.

(A) Tak nevím, zda se děsit či snít,
že čtrnáctinu všeho mám mít –
poklady srdce změnit mohou,
až zas spočinou pod oblohou.

(B) Vpředu cos plane, tmu prozáří
bělostným světlem, strašnou září.
Snad mě tam čeká z pokladu díl,
však strach i úžas dech zatajil.

Mezihra (vokál trpaslíci a Arcikam)

(C) *Arcikam* (1. hlas):

Pohleď sem a zřiš, co teď můžeš mít,
stačí ruku vztáhnout a uchopit.
Zvou mě Arcikam, nad tisíc hvězd plám,
jež jsi v Kraji zřel, když jsi odcházel.
Podívej, cos našel, co teď máš,
zdali se mě, Bilbo, ptám se tě, dobrovolně jednou vzdáš.

(C) *Arcikam* (2. hlas):

Pohleď sem a zřiš, co teď můžeš mít,
ruku vztáhni.
Zvou mě Arcikam, zvou mě Arcikam,
zdaleka jsi přišel, dlouho už jdeš k nám.
Podívej, cos našel, co teď máš,
zdali se mě, Bilbo, až přijde čas,
zdali se mě, zdali, zdali, zdali se mě vzdáš.

(A) *Trpaslíci*:

Pro poklad předků přišli jsme sem,
získat zpět hrdost, ztracenou zem.
Drak z Hory odtáh, král vrací se tam.
A kdo z nás první zří Arcikam?

Mezihra (vokál Arcikam)

(C) *Vokál*

Zdali, zdali, zdali se mě vzdáš?

Text: FA, Hudba: FA+E

Bitva pěti armád

předehra

DROZD:

Ne - su, ne - su no - vi - nu na kříd-lech ne - su: drak ší - pem Bar - do - vým kle - sl,

v je - ze - ře po - cho - va - ný, po - klad je ne - hlí - da - ný.

TRPASLÍK 1: Cože?!

TRPASLÍK 2: Vážně??

THORIN: K Hoře!!!

DROZD:

Krá - li! Krá - li! Slyš mě, ó pod Ho - rou krá - li! Ši - ky se for - mu - jí v dá - li.

DROZD:

El - fo - vé s lid - mi sem jdou.

Po - klad si ná - ro - ku - jou!

TRPASLÍCI:

Co si to do - vo - lí?

To te - da ni - ko - li!

TRPASLÍCI:

Teď spl - ní se pří - běh dlou - hý, teď jde - me si po - kla - dy vzít! Co pro - bdě - lých no - cí

tou - hy, co snů už jsme mu - se - li snít! Teď drak už vi - dí smrt zblíz - ka a

E - re - bor je náš cíl, a po do - mo - vě se stýs - ká to - mu, co pod Ho - rou žil!

THORIN:

Tak o - pev - ně - ní rych - le stav - te! Ať po - klad je v bez - pe - čí skryt! A z hra - deb bdě - le od - prav - te

kaž - dé - ho, kdo ho chce vzít!

TRPASLÍK 1: Hej Králi! Někdo už tady je!
 THORIN: A ty jsi kdo, Jezerňane?
 BARD: A s kým mám tu čest já, pane?
 THORIN: Já jsem Thorin, syn Thráinův, Král pod Horou, zde můj znak!
 BARD: Já Bard z rodu Giriona, a mou rukou padl drak!

THORIN:

C Hmi A D Hmi A D Hmi A D

Však co se po-kla-du tý - ká, vy ne-má-te na něm díl! Prá-vo je jen tr - pa - slí - ka,

Hmi A Hmi

je - ho lid skvos - ty stvo - řil.

BARD:

C Hmi A D Hmi A D Hmi A D

Tr - pas - lík je vel - kým pá - nem, když mu můj lid po - má - há! Když pak má za - pla - tit má - lem,

Hmi A Hmi

za hrad - bou se scho - vá - vá!

THORIN:

C Hmi A D Hmi A D Hmi A D

Ni - kdo se ne - do - tkne zla - ta, do - kud já, Tho - rin, jsem živ! Od - táh - ně - te na - to - ta - ta,

Hmi A Hmi

ne - chceš - li mít v hru - di šíp!

BARD: Budiž.

BARD:

C Hmi A D Hmi A D Hmi A D

Zjis - tíš však br - zy, ó „krá - li“, chléb se nad zla - to ce - ní, do - kud ne - přij - deš za ná - mi

Hmi A Hmi

Ho - ra je v ob - le - že - ní!

mezihra 1

Hmi G Hmi Hmi F#

BILBO:

D1 Hmi Hmi F#

Jak já bych si přál zmi - zet z tem - ných zdí! O - heň by mě hřál a na rtech s pís - ní

D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

s el - fy a lid - mi ho - do - vat, tan - čít, kvů - li pár cet - kám mám s ni - mi vál - čít?

D1 Hmi Hmi Hmi

Tak to te - dy ne! Já vá - leč - ník ne - jsem! Než stě - ny z ka - me - ne chci ra - děj

F# **D2** Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

v le - se s el - fy a lid - mi smlu - vit pří - mě - ří. Ar - ci - kam já jim k jed - ná - ní svě - řím!

mezihra 2 Hmi Emi

F#

rit. Hmi F# Hmi

TRPASLÍK 1: Hej Králi! Zas sem někdo leze!

C Hmi A D Hmi A D Hmi A D

Tho - ri - ne, zno - va pře - mí - tej, hled', trumf nám v ru - kou zá - ří! Chceš - li jej, dob - ře spo - čí - tej

Hmi A Hmi

díl, co nám za něj pa - tří!

THORIN: Kdo to byl? Kdo do zad nůž mi vrazil?

BILBO: Já jim ho dal!

THORIN: Nejradši bych vás dolů srazil!!

E Hmi F#

Čtr - nác - ti - na! To je vše, co ti dám!

B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Teď spl - ní se při - běh dlou - hý, po bo - ku krá - le jdem stát, co pro - bdě - lých no - cí hon - by, jdem

A F#

brá - nit, co krá - li chtěj brát!

DAIN: B2 G Hmi C G Hmi A

Ne-pří-tel před brá-nou sto-jí, ne-pus-tí nás o krok dál, při-prav-te se rych-le k bo-ji,

Hmi

ať pad-ne, kdo by se vzdal!

GANDALF: Stůjte všichni a pohledte! Pohroma se řítí na nás všechny!

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Čer-ný mrak o-blo-hou le-tí, po ze-mi ší-ří se stín, ze všech děr vy-lé-zaj skře-ti

A F#

Dáin s Bar-dem spo-jil se v tým.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

S el-fy a lid-mi bo-jo-vat mu-sím, však pro-ti skře-tům, tak já to zku-sím!

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

El-fo-vé ší-py ne-še-tří, čer-né ma-sy roz-rá-ží, tr-pas-lík bo-ju-je za tři,

A F#

li-dé s prud-kou ku-rá-ží.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

Tak už se bi-jou mí pro-ti ci-zím, ta-dy jde o krk, já rad-ši mi-zím.

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Moc-ná zeď str-že-na v pra-chu, Tho-rin z ní vy-bí-há vpřed, ú-tok dr-ží skře-ty v ša-chu,

A F#

i krá-le pře-moc-ný vzhled.

BILBO: Né!

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

Tho - rin se ří - tí pro - ti Bol - go - vi! To bu - de v ři - ti... Jest - li - pak to ví?

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Ú - tok je za - sta - ven v pů - li, zbý - vá jen o - bran - ný kruh, k če - mu je mít pev - nou vů - li, když

A F#

k dru - ho - vi už pa - dá druh.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F#

Při - lé - taj or - li! Všich - ni po - hled - te! Bu - de to dob - (rý -)

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi

Pá - tá ar - má - da se blí - ží ze všech hnízd na Se - ve - ru, skře - ti v hrů - ze k ne - bi

A A F# B2 G Hmi

vzhlí - ží, maj hla - vu na ma - dě - ru. Však o - brát tr - vá je - nom chví - li,

C G Hmi A D

spo - jen - ci jsou v men - ší - ně, Med - děd pln hně - vu a sí - ly vra - zí jak klín me - zi ně.

B2 G Hmi C G Hmi A

Vy - ná - ší z lí - té - ho bo - je smr - tel - ně ra - ně - né - ho, je - ho hněv snad ješ - tě zdvo - jen, řal

Hmi

Bol - ga a roz - dr - til ho.

mezihra 2

Hmi Emi

F#

rit. Hmi F# Hmi

BILBO: Hej! Já jsem tady! Proč mě nikdo nenašel?

BILBO: Jak já bych si přál vrátit se do-mů! O-heň by mě hřál

BILBO A SBOR: a bran-dy k to-mu. O svo-jí ces-tě už jen psát kníž-ku, až bych byl zna-ven...

BILBO: hup do pe-liš-ku!

DROZD: Jejda!

DROZD: Ne-su, ne-su no-vi-nu o bit-vě ne-su: Ne-je-den hr-di-na ze-snul,

DROZD: ne-pří-tel se vy-ro-jil, čty-ři ar-má-dy spo-jil.

TRPASLÍCI: *vokál*

DROZD: Po-klad, po-klad, za-se ten o-sud-ný po-klad, kde-ko-ho o-spá-nek o-krad,

DROZD: jen Tho-rin s ním klid-ně spí, k če-mu měl slou-žit už ví,

SBOR: Pod Ho-rou po-cho-ván, vždy bu-de mi-lo-ván!

ví.

vždy bu-de mi-lo-ván!

dohra H F# A E F# H

Text: E, Hudba: E+FB

Poslední loučení

Emiadd2 **A2**

Ví - tej - te, ztra - ce - ný při - te - li, vi - dím vás ze srd - ce rád.

Emiadd2 **xx** **xx** **Emiadd2**

Než - li nás dva má smrt roz - dě - lí, z hří - chů svých chtěl bych se kát.

Předehra – 4 takty

Vítejte, ztracený příteli,
vidím vás ze srdce rád.
Nežli nás dva má smrt rozdělí,
z hříchů svých chtěl bych se kát.

Ke smíru podávám pravici,
byť ukřivděn, přijmete snad
upřímnou omluvu hlupáka,
jenž nechtěl dávat, jen brát.

Omyl ten, vážený hobite,
písenně jsem již napravil,
k vám, jakmile se vše přichystá,
z pokladu dopraví díl.

Děkuji vám, drahý zloději,
řemeslu vašemu čest.
Mně lepšího druha po boku
šťěstěna nemohla snést.

Přeji vám štěstí a blahobyť,
pokojné dny, mír a klid.
Kéž jednoho dne, milý Bilbo,
můžete mi odpustit.

Text: BS, Hudba: JiS

Za všechno může čaroděj

předehra C G C F C G C G

V Ho - bi - tí - ně se to ži - je, nik - do ne - chce od - sud jít. Už

C G C F C G C G F

vů - bec Bil - bo, ten jen kou - ká, jak si spí - že na - pl - nit. *Ref:* A - le to by ča - ro - děj

C G C F

ne - směl vy - rýt na ve - řej ru - nu, kte - rá ha - ba - děj špat - ných hos - tů při - vá - dí. Kdy - by sem jen ča - ro - děj

C G C C G

ne - str - kal svůj nos dlou - hej, moh ho - bit píct už ko - láč stej, ni - ko - mu ne - dat díl. *dohra*

C G F C G C G C G F G C

Za všechno může čaroděj I

Předehra – jako *dohra* bez repetice

V Hobitíně se to žije,
nikdo nechce odsud jít.
Už vůbec Bilbo, ten jen kouká,
jak si spíše naplnit.

Ref: Ale to by čaroděj
nesměl vyrýt na veřej
runu, která habaděj
špatných hostů přivádí.
Kdyby sem jen čaroděj
nestrkal svůj nos dlouhej,
moh hobit píct už koláč stej,
nikomu nedat díl.

Teď jen může Bilbo koukat,
jak mu mizí proviant.
Do nory mu vlez' kdejakej
trpasličí deviant.

Trpajzlíci ziskuchtiví!
Nikdo není jak oni.
Proč se teda Bilbo díví,
že teď hopsá na koni?

Ref: To protože čaroděj,
ve svém srdci dobroděj,
řek' že Bilbo je zloděj,
takže s nima musí jít.
Prý dobrodružství miluje!
Jestli tohle přežije,
čaroděje zabije,
jen tak bude mít klid.

Dohra – s repeticí

Za všechno může čaroděj II

Předehra – bez repetice

Do Hobitína se vrací
Bilbo Pytlík, velký pán,
úsměvama všem oplácí,
velkým světem vychován.

Už z poníka seskakuje
dračí poklad v náručí,
zlato, šperky, všechno tu je,
blahobyt mu zaručí.

Ref: To protože čaroděj
kdysi vyrýl na veřej
runu, která habaděj
dobrodružství přinesla.
A protože čaroděj
řek, že Bilbo je zloděj,
stal se z Bilba Pan zloděj,
mistr řemesla.

Dohra – s repeticí

Už je vydraženo

A *předehra* D A D A D A D A E A E G

flétna

B A D A D A D A E

Sbor: Ces - ty ve - dou přes hvoz - dy a po - ho - ři, v klí - nu skal a řek, jež tou - ží po mo - ři.

flétna

C A D A E A D A E D A

Přes trá - vu, kve - tou - cí lu - čí - nou, ka - me - ním přes ho - ry, pod lu - nou, až se do - mů při - blí -

E D A E A2 A F#mi Dmi A

ží. Co ho a - si če - ká? U - vi - dí - te!

mezihra 2

E Hmi E B A

Když tak do - mů spě - chá? U - vi - dí - te! Ces - ty ve - dou pod mra -

D A D A D A E C A D

ky i hvěz - da - mi, ces - to - va - tel se svě - tem se se - zná - mil. Kdo zřel meč, slu - jí děs,

A E A D A E D A E D

pla - me - ny, po ro - ce u - zří luh ze - le - ný. *Bilbo:* Co se to ta - dy dě - je? *mezihra 2*

A E A2 A F#mi Dmi A

Sbor: Už je vy - dra - že - no! Lžič - ky! Stříb - ro!

E Hmi E A7 D E Hmi E

Všech - no vy - dra - že - no! I Dno Pyt - le. Už je vy - dra - že - no! *Bilbo:* Lo - bé - li - e?

A B A

Sbor: Všech - no vy - dra - že - no! *Bilbo:* Huš! *Sbor:* Bil - bo ztra - til re - pu -

D A D A D A E C A D

ta - ci ho - bi - tů, když tak poz - dě při - šel do - mů z vý - le - tu. Je - mu to ne - va - dí,

A E A D A E D E A

po - znal svět, sy - nov - ci má o čem vy - prá - vět, do kni - hy všech - no za - psal.

dohra E G A D A D A D A D
flétna
 A D A E A - D E G A
Frodo: Strýčku, budeš...

Předehra

(B) *Sbor*: Cesty vedou přes hvozdy a pohoří,
v klínu skal a řek, jež touží po moři.

(C) Přes trávu, kvetoucí lučinou,
kamením přes hory, pod lunou,
až se domů přiblíží.

Mezihra 2

(A2) Co ho asi čeká? / Uvidíte!
Když tak domů spěchá? / Uvidíte!

(B) Cesty vedou pod mraky i hvězdami,
cestovatel se světem se seznámil.

(C) Kdo zřel meč, slují děs, plameny,
po roce uzří luh zelený.

Bilbo: Co se to tady děje?

Mezihra 2

(A2) *Sbor*: Už je vydraženo! / *Hobit 1 a 2 (rec.)*: Lžičky! Stříbro!

Sbor: Všechno vydraženo! / *Hobit 3 (rec.)*: I Dno Pytle

(A7) *Sbor*: Už je vydraženo! / *Bilbo (rec.)*: Lobélie?

Sbor: Všechno vydraženo! / *Bilbo (rec.)*: Huš!

(B) *Sbor*: Bilbo ztratil reputaci hobitů,
když tak pozdě přišel domů z výletu.

(C) Jemu to nevádí, poznal svět,
synovci má o čem vyprávět,
do knihy všechno zapsal.

Dohra

Frodo (rec.): Strýčku, budeš mi vyprávět o svojí cestě za pokladem?

Text: JaS, Hudba: E

Půjdem spolu k městu Dolu

předehra - flétny

D E A G A7 D Hmi

Pů-jdem spo-lu k měs-tu Do-lu, zla-to za to, zla-to za to, zla-to do-sta-neš: Ho - bi - te, lá - ká tě

Emi A7 D G A7 D Hmi Emi A7 D

po-klad tr-pas-lí-ků, do-bro-druž-ství, ho - bi - te, lá - ká tě vý - let za po-kla-dem, tak už běž!

Půjdem spolu k městu Dolu,
zlato za to, zlato za to, zlato dostaneš:
Hobite, láká tě
poklad trpaslíků, dobrodružství,
hobite, láká tě
výlet za pokladem, tak už běž!

Půjdem spolu kolem trolů,
žula, rula, žula, rula, žula, rula, svor:
Hobite, honí tě,
slunce už vychází nad obzorem,
hobite, honí tě,
slunce už vychází nad obzor.

Za Elrondem spolu půjdem,
luna, runa, luna, runa, luna, runa, znak:
Hobite, učí tě,
Elrond na runy je extratřída,
hobite, učí tě,
Elrond na runy je kabrňák.

A už je tu horda skřetů,
dýka, píka, dýka, píka, dýka, píka, gháš:
Hobite, honí tě,
Glum tě nesežere, Prsten získáš,
Hobite, honí tě,
Glum tě nesežere, Prsten máš.

Smečka vrrků kolem smrků,
vedle jedle vedle jedle, vedle jedle dub:
Hobite, lez hbitě,
orli natotata zachrání tě,
hobite, lez hbitě,
orli budou tady co by dup.

Meddědovi všechno poví
koník, poník, koník, poník, koník, poník, vůl:
Hobite, hostí tě,
Medděd proškolí si skřety pěstí,
hobite, hostí tě,
Medděd rád na skřety vezme hůl.

Co semele se v Temném lese?
Tma, hlad, žízeň, tma, hlad, žízeň, tma, hlad, žízeň, děs:
Hobite, honí tě,
pavouci si na vás zuby brousí,
hobite, honí tě,
elf je nevlídný, tak pročs tam lez?

Plujem v sudu vstříc osudu,
ryba, chyba, ryba, chyba, ryba, chyba, rak:
Hobite, hostí tě,
v Esgarothu velké pozdvižení,
hobite, hostí tě;
Hora na obzoru a v ní drak.

Ještě mílí a jsme v cíli,
brána, vrána, brána, vrána, brána, vrána, rýč:
Hobite, vstaň hbitě,
Durin odhalí ti tajné dveře,
hobite, vstaň hbitě,
Durin odhalí ti, nač je klíč.

Vlezeš hloupě v dračí doupě,
strach a pach a strach a pach a strach a pach a krok:
Hobite, zlobí tě,
drak je namyšlený, ty moc žvaníš,
hobite, zlobí tě,
drak rád předvede ti holý bok.

Jezerňane, město plane,
plaza zkáza, plaza zkáza, plaza zkáza, šíp:
Hobite, slyš hbitě,
Bard je lukostřelec, drozd poradí,
hobite, slyš hbitě,
Černý šíp našel cíl a drak chcíp.

Bitvy vřava zleva, zprava
v břitu svitu, v břitu svitu, v břitu svitu štít:
Hobite, zmiz hbitě,
armád pět a poklad je jen jeden,
hobite, zmiz hbitě,
dobro zvítězí a je čas jít.

Půjdem spolu z města Dolu,
zlato za to, zlato za to, zlato dostaneš:
Hobite, láká tě
teplo domova a postel měkká,
hobite, láká tě
domů cesta dlouhá, tak už běž!

Text: DB, Hudba: lidová

Obsah

Nemám zájem	1
Píseň Thorina Pavézy a jeho společníků	6
Za všechno může čaroděj	7
Road song	8
Zlobří kuchařka	9
Vítání léta	13
Ošklivé probuzení	15
V zajetí	16
Glumovo blues	18
Z ohně do oblak	19
Sláva Meddědovců	20
Temný hvozd	22
Tanec pod hvězdami	23
Pavouci	25
Jezdec na soudku	26
Dračí jezero	30
Daleko je Roklinka, daleko je Kraj	31
Smaug Zlatý z Thangorodrim a Hory	32
Cesta do tmy	35
Šmakova smrt	36
Arcikam	37
Bitva pěti armád	40
Poslední loučení	46
Za všechno může čaroděj	47
Už je vydraženo	48
Půjdeme spolu k městu Dolu	51